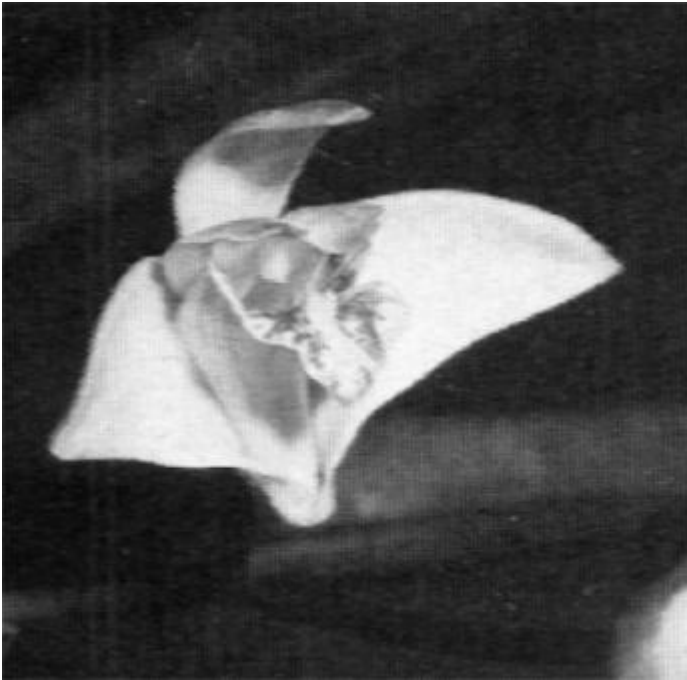

Dendrobium kingianum Bidw. ex Ldl.

Vindplaats:

Australië n.l. in het kustgebied in het zuidoosten van de staat Queensland en het noorden van de staat New South Wales. Overal op hoogten 150-1100 meter, maar vooral tussen 300 en 700 meter boven zee. Deze Dendrobium groeit uitsluitend op rotsachtige oppervlakten (als lithophiet) en in rotsspleten; vaak in de nabijheid van watervallen dus waar waterdruppeltjes in de lucht zweven. Door de compacte groeiwijze vormt de plant als het ware een "mat" van duizenden bulbën op de rotsen.

Omschrijving:

Pseudobulben dichtopeen groeiend, aan de basis rond en dik, slank uitlopend, kunnen tot 30 cm lang hoog worden. Bij gedrongen vormen, die hoger in de bergen groeien, zijn de bulbën dikker. Op zonnige plaatsen worden ze

zelfs iets paarsgroen.

Bladeren 2 tot 13 cm lang; per bulb 5-7 stuks. De ± 20 cm lange bloemstengel aan de top van de bulb kan 2 tot max. 14 bloemetjes dragen van een zeer variabele kleur: paars, rose, crème of wit, of een combinatie van deze kleuren. Vaak zijn ze ook nog welriekend. De grootte varieert van 2 ½ tot 3 cm. Zij hebben een kleine gebogen conische spoor. De lip is korter dan de bloemblaadjes. De bloeitijd valt meestal in de herfst of iets later.

Gezonde planten vormen veelal jonge plantjes aan de top van bulbën, die in de natuur afvallen en op de rotsen een zelfstandig leven en zich daar verder uitbreiden.

In Australië is deze Dendrobium door zijn vele natuurlijke variëteiten vrij populair bij liefhebbers vooral de var. pallidum met slanke bulbën en lila bloemen en de var. silcockii met een wit bloemdek en rose lip.

Cultuur:

Hoewel deze betrekkelijk kleine Dendrobium in de natuur op rotsen groeit wordt hij bij ons met succes vooral op varenblokjes van Mexifern (niet op Dicksonia) gekweekt. Ook wel op een stammetje van Acacia-(Robinia) hout of een stuk kurkschors.

Het zou interessant zijn hier in de kas een proef te doen met het kweken op een stuk zandsteen, basalt of iets dergelijks.

In elk geval een plant voor een gematigd klimaat. De groeitijd begint in het vroege voorjaar.

Het water geven na een betrekkelijke rustperiode in de winter, als de plant veel minder gegoten moet worden, begint weer zodra de wortelgroei van de nieuwe scheuten doorzet.

In de zomer mag de plant zo nu en dan gedompeld worden en ook wat vloeibare mest hebben.

Op warme dagen is het raadzaam telkens als het kan de nevelspuit te hanteren.

Aan het einde van de zomer, aug.-sept., moeten de nieuwe scheuten afrijpen - dus een aantal weken zeer matig gieten - wel zo nu en dan nevelen op heldere dagen, totdat de bloeistengels zich gaan ontwikkelen en er weer iets meer water gegeven kan worden.

In de winter verlangt de plant heel weinig vocht, uitsluitend nevelen.

Of het kweken van deze soort geschikt is voor de vensterbank hangt van de situatie af. Als men een hoge luchtvochtigheid, veel licht en een gematigd klimaat kan verschaffen valt het te proberen.

Mei 1976